

သာမန်ကာလ (၁၂) ကြိမ်မြောက် တနင်္ဂနွေနေ့

ရှင်မာတေဦး ၁၀:၂၆ - ၃၃

“ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်၍ ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သောသူတို့အား မကြောက်ကြနှင့်။ ဝိညာဉ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ ငရဲ၌ ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ ကြောက်ကြလော့။” လို့ ယေဇူးဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပါတယ်။ ပြောချင်တာက ကိုယ်ခန္ဓာသေတာက အရေးမကြီးဘူး၊ မဟုတ်လည်း တစ်နေ့ သေမှာ သေချာပါတယ်။ အဓိကက ဝိညာဉ်မသေစေဖို့ပါပဲ။ ဝိညာဉ်သေရင် ငရဲမှာ နိဂုံးချုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာသေတာက အကြောင်း မဆန်းဘူး။ လူတိုင်း သေနေကြတာပါပဲ။ ကိုယ်ခန္ဓာရော၊ ဝိညာဉ်ရောပါ ငရဲ မရောက်ဖို့ အရေးကြီးဆုံးပါပဲ။

တစ်ချို့လောကသားတွေက မေးကြတယ်။ ငရဲဆိုတာ တကယ်ရှိလို့လား တဲ့ ။ ယေဇူးဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ငရဲအကြောင်း မိန့်တော်မူထားတာတွေ ကျမ်းစာထဲမှာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်ဘုန်းကြီးကမှ ငရဲအကြောင်း ဩဝါဒမပေးကြပါဘူး။ ဒါကလည်း ဘာသာသူတွေ စိတ်ပျက်မှာ စိုးရိမ်လို့ ဖြစ်မှာပါ။ ကျနော်ကတော့ မှန်တဲ့အတိုင်း ငရဲအကြောင်းကိုတော့ ပြောရမှာပဲ။ ယေဇူးဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း ငရဲအကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့လို့ ကျနော်တို့လည်း ငရဲအကြောင်း ပြောမှ ဖြစ်မယ်။

ရှင်မာတေဦး ၂၅: ၄၁ မှာ “ ထို့နောက် သူသည် မိမိ၏လက်ဝဲဘက်၌ရှိသောသူတို့အား ကျိန်ဆိုခြင်းခံရသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ထွက်ခွါ၍ နတ်ဆိုးနှင့် သူ၏တမန်များအဖို့ ပြင်ထားသော ထာဝရမီးထဲသို့ သွားကြလော့။” တကယ်တမ်းတော့ ငရဲကို ပြင်ထားတာက နတ်ဆိုးနှင့် သူ၏တမန်များအဖို့ လို့ ဆိုထားပါတယ်။ လူတွေကို ငရဲရောက်စေဖို့ မရည်စူးထားပါဘူး။

ရှင်မာတေဦး ၂၅: ၄၆ မှာ “ဤသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ခံ ကြရ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြလိမ့်မည်။” ငရဲမှာ ခံကြရမည့်အပြစ်ဒဏ်က ထာဝရဖြစ်တယ်။

ရှင်မာတေဦး ၁၃: ၄၉ - ၅၀ မှာ “ ထို့အတူ ကမ္ဘာကုန်သောအခါ ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည် ထွက်လာ၍ မကောင်းသောသူတို့ကို ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ထံမှ ခွဲထုတ်ပြီး သူတို့အား တောက်လောင်နေသော မီးဖိုတွင်းသို့ ပစ်ချကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ ငိုကြွေး၍ အံကြိတ်ကြလိမ့်မည်။” ဘယ်လောက်များ ပြင်းထန်တဲ့ ဝေဒနာခံစားရလို့လဲမသိဘူး၊ ငိုရလိမ့်မယ်၊ အံကြိတ်ခံကြရလိမ့်မယ် တဲ့။

ဒါကြောင့်လည်း သခင်ယေဇူး မိန့်တော်မူထားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သင့်လက်က သင့်ကို အပြစ်ရောက်စေလျှင် ဖြတ်ပစ်ပါ။ သင့်မျက်စိက သင့်ကို အပြစ်ထဲရောက်စေလျှင် ဖောက်ထုတ်ပစ်ပါအထိ အပြစ်ကို ရှောင်ခိုင်းတာ ဒါကြောင့်ကိုး ။ ငရဲရောက်ရင် ထာဝရ အံကြိတ်ခံနေရမည့်အစား လက်ဖြတ်ပစ်တာကမှ သက်သာသေးတယ်။ ငရဲရောက်ရင် ထာဝရ ငိုကြွေးနေရမည့်အစား အပြစ်ဖြစ်စေတဲ့မျက်လုံး ဖောက်ပစ်တာကမှ သက်သာလိမ့်အုံးမယ် လို့ သခင်ယေဇူးက သတိပေးထားတာကို အခုမှ ကျနော် သဘောပေါက်တော့တယ်။

ရှင်မာတေဦး ၂၅:၃၀ မှာ ယေဇူးဘုရားရှင် မိန့်တော်မူတဲ့ ငွေအပ်ထားခြင်းဥပမာပုံပြင်ထဲမှာ “အသုံးမကျသောထိုအစေခံကိုလည်း အပြင်ဘက်မှောင်မှိုက်ထဲသို့ ထုတ်လိုက်ကြလော့။ ထိုနေရာ၌ လူတို့သည် ငိုကြွေး၍ အံကြိတ်ကြရလိမ့်မည်။” ဒီဥပမာပုံပြင်ထဲမှာ ယေဇူးဘုရားရှင်က “အပြင်ဘက်မှောင်မှိုက်ထဲ ” လို့ မိန့်တော်မူတာက အဲဒီနေရာက ဘုရားမရှိတဲ့နေရာ ငရဲ ဖြစ်လို့ပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်သည် အလင်းဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျနော်တို့ သိထားကြတယ်။ အခု အပြင်ဘက်မှောင်မှိုက်ထဲဆိုတာ ဘုရားမရှိတဲ့နေရာလို့ ပြောချင်တာပါ။

သူဌေးကြီးနဲ့ သူတောင်းစား လာဇရူး ဥပမာပုံပြင်ထဲမှာ နောက်ဆုံး သူဌေးကြီးက ငရဲရောက်နေပြီး လာဇရူးနဲ့ အာဗြဟံရှိတဲ့ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်အောင် သွားချင်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျမ်းစာထဲမှာ ဆိုထားပါတယ်။

ဘာသာသူတို့ ကျနော်က အခုလို ငရဲအကြောင်း ပြောလို့ ကြားနာရတဲ့ဘာသာသူတွေက ကျနော်ကို ဝိုင်းရိုက်ချင်မှာပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်က ကျနော်တို့ထက် ကောင်းမြတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ထက် ကောင်းတယ်။ ကိုယ့်ထက် ချစ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက် သနားတတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက် ခွင့်လွှတ်တတ်တယ်။ မြဲမြံမှတ်ထားပါ။ အပြစ်ရှိတဲ့သူတွေကို ကယ်တင်ဖို့ ဒီလောကသို့ ဆင်းကြွလာခဲ့တယ်ဆိုတာ ယေဇူးဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူထားတယ် မဟုတ်ဘူးလား။

ကျမ်းစာထဲမှာ သေချာပြန်ကြည့်ပါ။ အပြစ်ရှိတိုင်း ငရဲရောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အပြစ်ရှိသူရယ်၊ ယုတ်မာသူရယ်က အများကြီး ကွာခြားပါတယ်။ ယေဇူးဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်က ဒီကွာခြားချက်ကို ရှင်းရှင်းကြီး သိတော်မူပါတယ်။ အပြစ်ရှိသူတစ်ချို့ကို ဥပမာပြရရင် မာရီယားမာဒလေးနား၊ အခွန်ခံသူ မာတေဦး နဲ့ ဇာခေဦး ၊ ကားတိုင်ပေါ်က ကောင်းသောသူခိုး ဒီလူတွေဟာ အပြစ်ရှိပေမဲ့ ကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်ကြတယ်မဟုတ်ဘူးလား။ သူတို့က အပြစ်ရှိပေမဲ့ ဘာကြောင့် ငရဲမရောက်တာလဲ။

အေး အပြစ်ရှိသူ(Sinner)ရယ် ၊ ယုတ်မာသူ(Wicked)ရယ်က ကွာခြားပါတယ်။ ဥပမာပြရရင် အပျော်အပါးမိန်းမလိုက်စားသူကို အပြစ်ရှိသူလို့ ခေါ်ပြီး၊ မတရားအဓမ္မ မုဒိန်းကျင့်သူကို ယုတ်မာသူလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ကောင်းမြတ်လို့ ဒီလိုခွဲခြားသိမြင်တော်မူပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်းပဲ အပြစ်ဒဏ်ပေးရာမှာတောင် မတူပါဘူး။ မသိလို့ လုပ်မိတာ၊ အားနည်းလို့ အပြစ်ထဲကျမိတာ(ယုတ်မာချင်လို့ မဟုတ်ရပါဘူး) ဆိုတာတွေကို ခွဲခွဲခြားခြား မိန့်တော်မူတဲ့ ကျမ်းပိုဒ်ကတော့ ရှင်လုကာ ၁၂:၄၇ -၄၈ “မိမိသခင်၏အလိုဆန္ဒကို သိသော်လည်း ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်မထားသောအစေခံသည် ပြင်းထန်စွာရိုက်နှက်ဒဏ်ပေးခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သို့သော် ရိုက်နှက်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ခံရမည့်အမှုကို မသိဘဲ ပြုမိသောအစေခံသည် အနည်းငယ်သာ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။” ဒဏ်ခံရတာတောင်မှ ပြင်းထန်စွာခံရမှာနဲ့ အနည်းငယ်သာ ခံရမှာက ကွာခြားပါသေးတယ်။ လူ့သဘာဝအတိုင်း အားနည်းလို့ အပြစ်ထဲကျတာ မဟုတ်ပဲ သက်သက်မဲ့ ယုတ်မာလို့ လုပ်တဲ့သူတွေဟာ ငရဲမှာ နိဂုံးချုပ်ရလိမ့်မယ်။ သူတစ်ပါးအိုးအိမ်ကို မီးရှို့တာက အားနည်းလို့ လုပ်တာလား ယုတ်မာလို့ လုပ်တာလား ။ ကျနော် မပြောဘူးနော်။ အပြစ်မရှိတဲ့သူတွေကို အမှုအမျိုးမျိုးဆင်ပြီး ထောင်ချတာဟာ အားနည်းလို့ မသိလို့ လုပ်မိတဲ့ အပြစ်လား၊ ယုတ်မာတဲ့အပြစ်လား ကျနော် ဘာမျှမပြောဘူးနော် ခင်ဗျားတို့ပဲ ပြောကြပါ။

ဒါကြောင့်လည်းပဲ ဧဖက်ဆုဩဝါဒစာ ၂:၈ မှာ “အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ယုံကြည်သည့်အတွက်ကြောင့် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းခံခဲ့ရကြ၏။” လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ယုံကြည်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းခံကြရတယ် ဆိုတာ အခုမှ ကျနော် နားလည်ပါတော့တယ်။ မှန်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တကယ်ယုံကြည်တဲ့သူက၊ (တကယ်ယုံကြည်တဲ့သူက) ဘုရားရဲ့တရားတော်အတိုင်း ကောင်းချင်မယ်ဆိုတာ သေချာတယ်။ မယုတ်မာချင်ဘူး။ သေချာတယ်။ တကယ်ယုံကြည်တဲ့သူကို ပြောတာ။ ပြန်ပြောပြမယ်။ တကယ်ယုံကြည်တဲ့သူက ဘုရားရဲ့တရားတော်အတိုင်း ကောင်းချင်မယ်ဆိုတာ သေချာတယ်။ မယုတ်မာချင်ဘူး။ သေချာတယ်။ အဲဒီလူက လူ့အားနည်းချက်အတိုင်း အပြစ်ရှိသူ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ယုတ်မာတဲ့သူတော့ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်မသွားနိုင်ဘူး။ မာရီယားမာဒလေးနားတို့လို အပြစ်ရှိသူ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ယုတ်မာတဲ့သူတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ရှင်ပေါလူးက ရောမဩဝါဒစာ ၇: ၁၈ မှာ “ ကောင်းသောအကျင့်ကို ပြုကျင့်လိုစိတ်ရှိသော်လည်း ငါသည် ယင်းကို မပြုကျင့်နိုင်ချေ။ ငါသည် ငါအလိုရှိသော ကောင်းမှုကို မပြုကျင့်ဘဲလျက် ငါအလိုမရှိသော မကောင်းမှုကိုသာ ပြုကျင့်၏။ (၇:၂၅) မည်သူသည် ငါ့ကို ဤသေခြင်း၏ကိုယ်ခန္ဓာမှ ကယ်တင်မည်နည်း။ ငါတို့သခင် ယေဇူးခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။” ရှင်ပေါလူးလည်း အပြစ်ရှိတဲ့သူသာ ဖြစ်ခဲ့ပြီးတော့ ယုတ်မာတဲ့သူ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဘာသာသူတို့ ဒီနေ့သတင်းကောင်းကတော့ ငရဲဟာ သင်လို အပြစ်သားတွေအတွက် မဟုတ်ဘူး၊ ယုတ်မာတဲ့သူတွေအတွက် ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်မှာကိုတောင် မကြောက်ကြနဲ့ တဲ့ ။ ဘုရားက သင့်ကို အသေးစိပ် ကြည့်နေတယ် သင့်ခေါင်းမှာ ဆံပင် ဘယ်နှစ်ချောင်းရှိသလဲဆိုတာကအစ အကုန်သိတော်မူပါတယ်။ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ စာဌာန်တွေကိုတောင် ဘုရားက ရှင်အောင် ကျွေးထားနိုင်သေးတာပဲ။ သင်က စာတွေထက် တန်ဖိုးရှိတဲ့ ဘုရားသားသမီးတွေပါ။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။